

Betænkning (B. sp. 661) afgivet $14/5$. (Ordfører: Erhard Jakobsen). 2. beh. $17/5$ (F. sp. 4774). 3. beh. $18/5$ (F. sp. 4869). *Loven stadfæstet 25. maj 1956.* (Lovt. nr. 138).

Loven har følgende indhold:

Til § 13 i lov nr. 499 af 9. oktober 1945 om avancebegrænsning vedrørende visse leverancer og arbejder m. v., omfattet af lov nr. 330 af 12. juli 1945 om revision af visse tyske betalinger, jfr. lov nr. 401 af 12. juli 1946, føjes som nyt stk. 4.:

„Begæring om fornyet behandling efter stk. 2 skal være indgivet til revisionsudvalget for tyske betalinger inden 8 uger efter kendelsens forkyndelse. Sager, i hvilke kendelse er afsagt før den 1. juni 1956, kan dog begæres genoptaget indtil udgangen af juli måned 1956.“

I det oprindelige lovforslag var de i tilføjelsen anførte frister, 1. juni 1956 og udgangen af juli 1956, foreslået fastsat til 1. februar 1956 og udgangen af marts 1956. Ændringen foretoges i folketinget som følge af, at lovforslagets behandling tog længere tid end fra først af påregnet.

Lovens bestemmelser begrundedes i bemærkningerne til lovforslaget således:

„*Revisionsudvalget for tyske betalinger* har nu i al væsentlighed tilendebragt den opgave, der er pålagt udvalget ved lov nr. 330 af 12. juli 1945, jfr. lov nr. 399 af 12. juli 1946, lov nr. 499 af 9. oktober 1945, jfr. lov nr. 401 af 12. juli 1946, og lov nr. 500 af 9. oktober 1945, jfr. lov nr. 400 af 12. juli 1946.

For at fremme *den endelige afvikling af revisionsudvalgets arbejde* vil det imidlertid være nødvendigt at fastsætte en frist for fremsættelse af begæringer om fornyet behandling af udvalgets kendelser.

Efter den hidtidige affattelse af § 13 i lov nr. 499 af 9. oktober 1945 har der kun for indbringelse af revisionsudvalgets kendelser for det for udvalgets afgørelser nedsatte ankenævn været fastsat en frist — på 14 dage — medens begæringer om fornyet behandling har kunnet fremsættes uden tidsbegrænsning.

Da det har vist sig, at de tilbagebetalingspligtige i vid udstrækning har benyttet sig af adgangen til at begære fornyet behandling selv af kendelser, der er afsagt for adskillige år siden, har man fundet det nødvendigt at søge tilvejebragt hjemmel til efter en vis tidsfrist at afskære yderligere indsigelser mod de truffne afgørelser.

Det foreslås derfor, at der for kendelser, afsagt efter 1. februar 1956, fastsættes en frist på 8 uger efter kendelsens forkyndelse og for kendelser, afsagt før denne dato, en frist indtil udgangen af marts måned 1956.“